

[Finansministeren.]

udstyr. Udgifterne til teknisk udstyr på de højere læreanstalter og teknika lægger jo heller ikke beslag på byggekapa- citeten. Den budgetterede stigning i den statslige bygge- aktivitet er i øvrigt af beskeden størrelse i forhold til den samlede byggekapa- citet.

Hvis vi regner med, at den samlede byggekapa- citet her i landet som følge af både øget tilgang af arbejdskraft og navnlig produktivitetstigning vil kunne stige med en halv snes procent årligt, skulle det større statslige byggeri kun lægge beslag på en mindre del af kapacitetsforøgelsen.

Endelig vil jeg gerne fremhæve et tredje punkt i denne sammenhæng. Det er rigtigt, at der er erfaring for, at anlægsudgifterne har været budgetteret lidt i overkanten. Det var vi i finansministeriet også klar over, da vi fik de enkelte styrelser ønsker ind, og vi tog også hensyn dertil i et vist omfang ved finanslovsforslagets udformning; men man må huske, at denne erfaring gælder for anlægsudgifterne under ét. Vi var ikke dengang — og er heller ikke i dag — i stand til at pege på, hvilke konkrete projekter der måske er overbudgetterede; det vil man først kunne erfare, efterhånden som arbejdet skrider frem.

Det ærede medlem hr. Damsgaard nævnte også i denne forbindelse det af det ærede medlem hr. Henry Christensen i sidste uge til socialministeren stillede spørgsmål om mulighederne for fælles projektering og typisering af byggeri af plejehjem. Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede social- ministers udtalelser i hans svar. Hvor der foreligger store områder af ensartet byggeri, vil en sådan typisering på lidt længere sigt kunne bidrage til en forøgelse af byggekapa- citeten. For det egentlige statsbyggeri er man langt fremme i de ne henseende — jeg skal her blot henvise til åndssvagefor- sorgens montagebyggede skoler.

Der blev kun i begrænset omfang nævnt konkrete udgiftsområder under debatten i går, navnlig hvis jeg ser bort fra det ærede medlem hr. Thestrups indlæg, hvor de kon- krete eksempler var indrangeret under visse generelle synspunkter, som jeg skal vende tilbage til.

Andre ministre vil knytte bemærkninger til forskellige udgiftsområder — det gælder således de grønlandske udgifter — der blev

omtalt af de ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Rosing.

Jeg skal derfor til det ærede medlem hr. Rosing blot sige, at når jeg i fremsættelses- talen også nævnte udgiftsstigningen på dette område, må det ærede medlem på ingen måde deri se en misbilligende vurdering. Jeg er med den øvrige regering enig i det ansvar og de forpligtelser, vi har på dette område.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen omtalte mulighederne for en rationalisering og koordinering af vor deltagelse i det internationale samarbejde. Det er jo sådan, at der er enkelte fagministerier, som side- løbende med udenrigsministeriet dispo- nerer over bevillinger på dette område. Ved siden af, at fagministerierne udreder bidrag til internationale organer med be- grænsede arbejdsområder, der ligger tæt op ad ministeriernes, f. eks. FAO og UNESCO, sker der også vidtstrakt deltagelse af fag- ministerierne i international mødevirksom- hed, ligesom der udsendes faste repræ- sentanter til udlandet, f. eks. landbrugs- konsulenter og forsvarsattachéer. Det er klart, at det kan indebære store fordele at inddrage de interesserede fagministerier i det internationale samarbejde, men dermed følger ganske naturligt et behov for koor- dination. Denne koordinerende virksomhed ligger hos udenrigsministeriet, og det er mit indtryk, at der foregår et godt sam- arbejde mellem udenrigstjenesten og fag- ministerierne, og at man på de fleste om- råder har gennemført en fornuftig arbejds- deling. Som eksempel på dette kan jeg nævne, at der er truffet aftale mellem uden- rigsministeriet og undervisningsministeriet om den nærmere fremgangsmåde ved til- deling af stipendier til studerende fra ud- viklingslandene.

Man må imidlertid stadig have op- mærksomheden henvendt på, om der kan ske en forenkling af arbejdet ved deltagelse i internationalt samarbejde og ved infor- mationsvirksomhed i udlandet o. s. v., og jeg vil gerne give det ærede medlem tilsagn om at se nærmere på, om der skulle fore- ligge tilfælde, hvor man kunne tilrettelægge arbejdet i forhold til udlandet på en mere hensigtsmæssig måde.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg- Nielsen omtalte — som han jo skulle —